

1. Pa - ne Bo - že, sám mne ved',
 Du - chem prav - dy mne o - svět,
 ať jsem živ k tvé cti, chvá - le.
 ať ctím tě ne - u - stá - le.
 Ó ať se tvé mi - lo - sti
 vše - chen zce - la od - dá - vám,
 tys mne stvo - řil, vy - kou - pil,
 o o - chra - nu tě žá - dám.

2. Lásku svou přenesmírnou, / Pane Bože, rač mi přát, /
 faleš ďábla i světa / ať umím vždy rozpoznat, / abych se tak
 varoval / všelijakých marností, / smlouvu křtem uzavřenou /
 plnil vždy s ochotností.

3. Statečně ať žádostem / svého těla odpírám, / bázeň tvou
 a pomoc tvou / při sobě kéž vždycky mám, / ustavičně mé
 srdce / ať po cestách tvých chodí, / uděluj mi dary své, /
 ať milost tvá mne vodí.

4. Dokud v bídě časnosti / dopřáváš mi zde žití, /
 dej, ať tvým služebníkem / smím v tomto světě býti. /
 Po smrti dej přijít tam, / kde tě andělé chválí, / bych ti
 s celou církví tvou / zpíval nový zpěv slávy.

r: Písně chval Božských, 1606 / Kancionál, 1659 /
 Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979
 m: Halberstadtský sborník, c.1485 / Ein New Gesengbuchlen, 1531